वृद्धौरसां राज्यधुरां प्रवोढुं कथं कनीयानहमुत्स हेय। मा मां प्रयुंक्थाः कुलकीर्त्तिलोपे प्राह स्म रामं भरतोऽपि धर्म्यं॥ ५४॥

ज०म० वृद्धौ। भरतः प्राह धूर्व्वहनशीला धूर्नयनशीलाद्वत्यर्थः अने कार्थत्वाद्धातूनां भ्राजभासेति क्विप् रालोप इति वलोपः राज्य स्य सप्ताङ्गस्य धूर्धात्री प्रकृतिरिति विग्रह्य ऋक्पूरित्यकारप्रत्य यःपरवल्लिङ्गमिति धूरिति स्त्रीलिङ्गम् ततष्टाप् कीदृशीं वृद्धौर सां वृद्धोज्येष्ठः औरसः पुत्रोयस्यां उरसा निर्म्मित इति छन्दसो निर्म्मित इत्यनुवृत्तौ उरसोऽण्चेत्यण् तां तिष्ठति रामे प्रवोढुं क थमुत्सहेय कनीयान् सन् नैवेत्यर्थः भकधृषेत्यादिना वहेः सहा वुपपदे तुमुन् गर्हायां लडपिजात्वोरित्यनुवृत्तौ विभाषाकथमि लिङ्चेति लिङ् सहेरुत्पूर्व्वस्य आत्मनेपदित्वात् सीयुट् इटोत् लिङः सलोपोनन्त्यस्य अतोमा मां प्रयुंक्थाः मा नियोजय माङि लुङ् झलोझलीति सिचोलोपः कुलकीर्त्तिलोपे लोपयतीति लोपः पचाद्यच् रघुवंशस्य या कीर्त्तिः तस्या लोप इति समासः पूर्वैरनाचरितत्वात् एवञ्च धर्म्यं धर्म्मादनपेतं भरतोऽपि प्राहस्म उक्तवान् पुनश्चाह॥५४॥

भ० वृद्धौरसामित्यादि। रामस्य धर्म्यवचनानन्तरं भरतोऽपि धर्म्यं धर्म्मादनपेतं वचो रामं प्राहस्म प्रोवाच विकारसंधेत्या दिना अनपेतार्थे धर्म्मात् यः किं प्राहस्म इत्याह कनीयानहं अनु जोऽहं राज्यधुरां प्रवोढुं कथं उत्सहेय उत्साहं करिष्यामि कथ माखीचवेति पचे खी राज्ञोधूः राजधुरा धुरोऽनक्षस्यादिति अः